

நூல்நாள்

கிரு. வி. இந்தப்பா

மு. ஏ. இந்தப்பா

சிறுவர் கீழ்

சிறுவர்வு திருச்சபையின் திருச்சடங்களுள் ஒன்று ஞானஸ் ஸானம். ஆதி டோட்டு சிறுவர்வின் சீரமாகிய திருச்சபையின் அங்கத்துவத்துக்கும் ஒக்கையத்துக்கும் அடையாளமாகவே இச் சடங்கு அறங்காகப்பட்டு வந்திருது. இதன் உண்மைத் தார்பரியம் உணரப்படாத போது, இதனை ஓர் "கந்தி"யாகக் கந்தி, தழுங்கத்தை ஞானஸ்நானத்தை மறுப்பவர் பலர். முழுக்கு முறையென்றே முறையானது என்பேர் பலர். சிப ரம் அறியாதோரை முழுக வைப்பவதும் பலர், இதனால் திருச்சபையிலே பிளவுகளும் பிரிவுகளும் ஏற்பட நாம் காணகிறோம்.

இப் பிரச்சனையை ஓரளவுக்கு விளக்கி உதவ முயல்வதே இச் சிறு நாளின் கோக்கமாதாம். ரூரனஸ்ஸானத்தையொட்டிய கலை விளக்கங்களும் இங்கு தீரிக்கப்படவில்லையெனினும், அதை மீட்டு சேர்க்கப்படும் ஆராய விரும்புவோந்த இங்குல் ஓரளவுக்கு உதவும் என்பதே எடுது வழிக்கை.

ஒக்டோபஸ் 1976,
மாம்ப்பாணம்.

எம். ஏ. இரத்தினராஜா

ஞானஸ்நானம் கிருபையின் அடையாளம்

கிறிஸ்தவ திருச்சபையில் அநுசரிக்கப்படும் கிருபையின் எத்தனை களிலோன்று ஞானஸ்நானமாகும். அநேக சபைகளிலே ஒருவரைக் கிறிஸ்துவின் சர்வமாகிய சபையிலே ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு அநுக்கிரக அடையாளமாக இச் சடங்கு அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. வேறு சில சபைகள் இச்சடங்குக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, முழுக்கு ஞானஸ்நானம் ஒன்றே இரட்சிப்பை அளிக்கும் கருவி எனப் போதிப்பதையும், ஏற்கனவேதிருச்சபைகளிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றேரை மறுபடியும் திருப்பி முழுக்கு ஞானஸ்நானம் எடுக்க வைப்பதையும் இன்று நாம் ஆங்கார்க்கே கண்டுவருகிறோம். தப்பான் போதனைகளால் இழுக்கப்படுவோர் ஏமாந்து, இவ்வித முழுக்குக்கு உடன்படுவதையும். இவ்வித முழுக்கு ஒன்று மட்டுமே தமது பாவங்களைக் கழுவித் தம்மை இரட்சிக்கும் என விகவாசிப்பதையும் நாம் காணகின்றோம். அவ்வாறு முழுக்கோர் தமது முழுக்கால் தாம் நிச்சயமாகவே இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டதாய் என்னி இறுமாப்படைவதையும் காணகிறோம்.

இவ்வித போதனையால் இழுப்புண்டோர் அநேகர், முழுக்கோர் அநேகர், முழுக விரும்புவோரும் அநேகர். இதினிமித்தம் திருச்சபையிலே பெரும்பினாவுக்கும் அபிப்பிராய பேதங்களும் ஏற்படக் கால் கிறோம். ஆகவே, ஞானஸ்நானம் என்பது என்ன? அதன் தாற்பரியம் எது? அது ஒருவருக்கு அளிக்கும் சாலாக்கியம் எது? ஒரு கிறிஸ்தவ னின் வாழ்க்கையில் ஞானஸ்நானம் பெறும் இடமெது? என்னும் கேள்விகள் மிக முக்கியமானவையாகும். அவற்றை வேதாகம அடிப்படையிலும், திருச்சபைச் சரித முறையிலும், கிறிஸ்தவ அநுபவ ரீதியிலும் ஆழ்ந்து படித்து உண்மையை விளக்கிக்கொள்வது ஒவ்வொரு இறில்லவனது கடமையுமாகும். தவருள போதனைகள் பயங்கர விளைவுகளை ஏற்படுத்துமாகையான், தாழ்ந்த சிந்தனையோடு உண்மையைக் கண்டறிதல் உயர்வாகும்.

ஞானஸ்நானம் ஓர் கருவி என்றும், அது எதோ சில அநுபவங்களை ஆக்குகிறதென்றும் ஒரு கூட்டத்தினர் வாதிடுகின்றனர். பாவங்களைக் கழுவுவதும், மன்னிப்புபாக கொடுப்பதும் புது வாழ்க்கையை அளிப்பதும் ஜலத்தின் ஞானஸ்நானமே என்பது இவர்களை கற்றாருகும். ஆகவே, ஒருவர் தன் பாவமறக் கழுவப்படுவதாயின் அது முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தின் மூலமே ஆகும் என இவர்கள் வாதாடுகின்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக இவர்கள் பிழ்வரும் வேத வசனங்களை உபயோகிப்பதை நசம் காணலாம். மாற்று 16: 16; அப். 2: 38 அப். 22: 16; யோவான் 3: 5 என்பனவாகும். இவ்

வசனங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகிக்கும் இச் கட்டத் தினர். இவற்றிலே ஜல ஞானஸ்நானம் ஒரு கருவியாக உபயோகிக் கப்பட்டிருப்பதாக வாதாடுகின்றனர். உதாரணமாக, “விசவாசமுள் எவ்வுகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” (மாற்கு 16: 16) என்ற வசனத்தில், ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் அந்த ஞானஸ்நானத்தினுல் இரட்சிக்கப்படுவான் என ஞானஸ்நானத்தை ஓர் இரட்சிப்பின் கருவியாக உபதேசிப்பதை நாம் காண்கிறோம். “பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” (அப். 2: 38) என்ற வசனத்தில் பாவமன்னிப்பைக் கொடுக்கும் கருவி ஞானஸ்நானமே என்ற கருத்துப்பட இவர்கள் போதிப்பதை யும் காண்கிறோம் இவ்வாறு இக்கூட்டத்தினர் எடுத்துக் காட்டும் ஒவ்வொரு வசனத்திலும், ஞானஸ்நானம் ஒரு கருவியாகக் கையாளப்பட்டிருப்பதாக இவர்கள் வாதாடுவதை நாம் காணலாம். ஆகவே, பாவ மன்னிப்பை அருளும் ஜல ஞானஸ்நானத்தை ஒருவர் பெறவே வேண்டும் என்பது இவர்களது முக்கிய போதனையாகும்.

ஆனால் மேற்குறித்த வசனங்களையும் இவைபோன்ற ஏனைய வசனங்களையும் நாம் கருத்தோடு கவனிக்குமிடத்து, அவ்வசனங்களிலே ஞானஸ்நானம் என்பது, பாவ மன்னிப்பை அருளும் ஒரு கருவியாக அமையாது. பாவ மன்னிப்பின் ஓர் கிருபையின் அடையாளமாக உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் நன்கு விளங்க முடியும். சிறிஸ் துவிலே வைக்கும் விசவாசமும் மன்றிதிரும்புதலுமே இரட்சிப்பை அருளுவது. அவ்வித பெற்றுக்கு வெளி அடையாளமாக ஜல ஞானஸ்நானத் அமைகிறதேயான்றி, அப்பேற்றற அருளும் கருவியாக அது அமையவில்லை என்பது முற்றிலும் வெளிப்பட்டயாகும்.

ஆகவே, வெளிச்சடங்கான ஜல முழுக்கு, பாவங்களைக் கழுவ சிறது. அல்லது மன்னிக்கிறது என வாதாடுவதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் பரிசுத்த வேதத்திலே கிடையாது.

மேலும், ஜலமுழுக்கு ஒரு கருவியாகக் கிரியை செய்திருக்கிற தென்பதற்கு, அவ்வித முழுக்கைப் பெற்றேரின் வாழ்க்கையே சாட்சியாக அமைவதில்லை, ஜல முழுக்கைப் பெற்றேர், அதினியித்தம் பாவமறக் கழுவப்பட்டவராய்ப் புது வாழ்க்கை வாழ்பவர் எனக் கூறுவதற்கும் எவ்வித அத்தாட்சியியில்லை ஆகவே மனிதனையாற்றுவது, ஜல முழுக்கு அல்ல; சிறிஸ்துபேரில் வைக்கும் விசவாசமும் மன்றிதிரும்புதலுமே என்பதே பரிசுத்த வேத போதனையும் சிறிஸ்தவரின் அநுபவ சாட்சியுமாயிருக்கிறது. அதை விடுத்து, ஜல முழுக்குப் பெற்றதினுலே ஒருவர் புதுச் சிறுஷ்டியாகி விட்டார் என்பது, தவறான போதனையும் அநுபவத்துக்குப் பொருத்தமற்ற பேச்சமாகும்.

மேலும், ஜல முழுக்கு ஒரு கருவியாகப் பாவ விமோசனம் தரும் என்பதுவும் இந்து மதத்தின் முக்கிய போதனையாகும். அவ்வித முழுக்கையே இந்துக்கள் பாவம் போக்கும் தீர்த்தம் என அழைத்து. முக்கிய ஸ்தலங்களிலே நீராடித் தம் பாவம் கழுவப் பிரயாசப்படுவதையும் நாம் அறிவோம், ஆகவே, ஜல முழுக்கு என்பது பாவம் போக்கும் ஒரு கருவி என வாதாடுவதும், அவ்வாறு செய்யத் துண்டுவதும், இந்துமத கோட்பாட்டுக்குப் பொருத்தமான கிரியைச் சடங்கு ஆகுமேயன்றி, கிறிஸ்தவ விசுவாகம் அருளும் இரட்சிப்புக்கு அது பொருத்தமானதாகாது.

இதைவிட ஜல முழுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவ சடங்கு என்று கொல்வதற்கும் போதிய இடமில்லை. ஜல முழுக்கு, ஒரு தீட்டகற்றும் சடங்காக இந்துக்களாலே அநுஷ்டிக்கப்படுவது போவ, யூதராஜும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டது என நாமறிவோம். காலத்துக்குக் காலம் அவ்வித முழுக்குச் சடங்கு யூதரிடையே நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. “எசீஸ்ஸ்” என அழைக்கப்பட்ட யூதமதத்தவர்கள், இவ்வித முழுக்குச் சடங்கை அதிக கவனத்தோடு அநுசரித்த ணர் என யூத சரித்திரம் கூறுகிறது. யோவான் ஸ்நாநகள் யோர் தான் எதியிலே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தபோது, நடைமுறையிலே யிருந்துவந்த யூத சடங்குக்கு ஒரு புதிய கருத்தைக் கொடுத்ததாக நாம் வாசிக்கிறோம். (மாற்று 1: 4) யூதரிடைவளர்ந்த ஞானஸ்நானம், தீட்ட கற்றும் சடங்காக மட்டுமன்றி, மனம் திரும்புதலின் அடையாளமாக யோவானின் ஊழியத்தோடு மாறியதை நாம் காண முடியும். யோவான் கொடுத்த ஸ்நானமும் மனத்திரும்புதலை அளிக்கும் ஒரு கருவியாக அழையாது. மனந்திரும்புதலுக்கு அடையாளமான ஒரு சடங்காக அழைந்ததைக் காண்கிறோம்.

கிறிஸ்து பெருமான் எவருக்குமே ஜலத்தின் ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததாக அறிக்கைகள் இல்லை. அவருடைய சீஷர் கொடுத்ததாக அறிகிறோம் (யோவான் 4: 3) பரிசுத்த பவுலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதில் அதிக நாட்டம் கொண்டவராகக் காணப்படவில்லை. (1 கொரி 1: 17) கவிசேஷுத்தைப் போதித்து அதினிமித்தம் எத்தனையோ பாடுகளை அநுபவித்து, அன்பினாலும் சேவையாலும் அவர் ஆக்கிய சபையே கொரிந்து சபை ஆனால் அச்சபைக்குள் பல கட்சியினர் புகுந்து கிறிஸ்தவர்களைப் பிளவு படுத்தும் நோக்கத் தோடு, தப்பான போதனைகளைப் போதித்து, தாமே ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, புதுக் கட்சிகளை உருவாக்கினர், இதனால் அப்பொல்லோ கட்சியினர், கேபா கட்சியினர் என்னும் பிளவுக் கட்சியினர் பலர் தோன்றினர் இதைக் கண்டு மனமுடைந்த பவுல், தாம் கவிசேஷத் தைப் பிரசங்கிக்கவே வந்ததாயும். ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வரவில்லையென்றும் கறியதை நாம் காண்கிறோம்; ஜல ஞானஸ்நானம்

இரட்சிப்புக்கு இன்றியமையாததாயின், பவுல் அவ்வாறு கறியிருக்க மாட்டார் என்பது உண்மை. பினிப்பி பட்டணத்து சிறைச்சாலை அதிகாரி. தான் இரட்சிக்கப்பட என்ன செய்யவேண்மெனக் கேட்ட போது, ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விகவாசிக்குப்படியாகவே அவனுக்குக் கூறப்பட்டது. அவன் இரட்சிக்கப்பட்ட பின்பே அவனும் அவன் குடும்பத்தினரும் நூன்ஸ்நானாம் பெற்றார்களோயன்றி, ஜல நூன்ஸ்நானத்தால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டதாயில்லை.

யோவான் 3:5-ல் ஆண்டவர் கூறிய வார்த்தைகளை எடுத்து “ஒருவன் ஜலத்தினாலும் என்ற பகுதிக்கு வியாக்கியானம் கொடுத்து ஜல நூன்ஸ்நானம் கடவுளுக்கு இராச்சியத்துட் பிரவேசிப்பதற்கு இன்றியமையாதது” எனக் கூறுவோர் உளர். ஆனால், இவ்வசனத்தைக்கவனீக்குமிடத்து, ஜலப் பிறப்போடு கூட, ஆவியின் பிறப்பை முக்கியமாக ஒருவன் பெறுவதையே ஆண்டவர் குறிப்பிடுவதை நாம் காணலாம். ஜல நூன்ஸ்நானம் யூதருக்குள் மழக்கமாயிருந்த ஒரு சடங்காகும். ஆண்டவர் காலத்துக்கு முன் பிருந்தே யூதருக்குள் ஜலநூன்ஸ்நானச் சடங்கு மழக்கத்திலிருந்ததது. ஆகவே ஜலநூன்ஸ்நானம் ஒரு கிறிஸ்தவ சடங்கு அல்ல, கிறிஸ்து உண்டாக்கிய சடங்குமல்ல. இந்த நூன்ஸ்நானம் மூலம் யூத மக்கள் அனைவரும் கடவுளுடைய இராச்சியத்தில் பங்கு பெறக் காத்திருந்தனர். அதை ஒரு வெளியாசார சடங்காக நிறைவேற்றறவதன் மூலம், தமிழை மார்க்கசாலிகளாக மாற்ற முடியுமென யூதர் காத்திருந்தனர். ஆகவே குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் இவ்வித ஜல நூன்ஸ்நானத்தை அவர்கள் பெற்றனர். இவ்வித யூதர்களையே ஆண்டவர் பார்த்து, நீங்கள் கடவுளுடைய இராச்சியத்துட் பிரவேசிப்பதானால், நீங்கள் இதுவரை மழக்கமாக எடுத்துவரும் ஜல நூன்ஸ்நானம் மட்டுமல்ல; அதோடு கூடிய ஆவியின் நூன்ஸ்நானத்தைப் பெற்றால் மட்டுமே அந்த சலாக்கியத்தைப் பெறுவீர்கள்” எனக் கூறுகிறோர். கடவுள் இராச்சியத்தின் பிரவேசத்துக்கு இன்றியமையாதது ஆவியின் நூன்ஸ்நானமே. அது உள்ளான மனந்திரும்புதலோடு கூடிய ஒரு புது வாழ்வை அளிக்கும் புனித நூன்ஸ்நானமாகும். அது எந்த மனுஷனாலும் அளிக்கப்பட முடியாத நூன்ஸ்நானமாகும். ஸ்நானகள் யோவானும் யூத சடங்கான ஜல நூன்ஸ்நானத்தையே அளித்தான். மனத்திரும்புதலுக்கும் மக்களை ஏவினால். ஆனால் மனந் திரும்புதலோடு கூடிய புது வாழ்க்கை ஸ்நானமான ஆவியின் நூன்ஸ்நானத்தை அவன் அளிக்கவில்லை. அதை அளிக்கக்கூடியவர் ஆண்டவர் ஒருவரே என்பதே அவனுடைய சாட்சி. “நான் ஜலத்தினால் உங்களுக்கு நூன்ஸ்நானம் கொடுக்கிறேன். அவரோ பரிசுத்த ஆவியினால் உங்களுக்கு நூன்ஸ்நானம் கொடுப்பார்”. (மாற்கு, 1 : 8)

புது வாழ்க்கை அளிக்கும் ஞானஸ்நானம் முற்றிலும் ஆவியின் ஞானஸ்நானமேயன்றி, அது வெறுமனே ஜலத்தின் ஞானஸ்நானமல்ல; ஜலஞானஸ்நானம் மட்டும் புது வாழ்க்கையை அளிக்கவில்லை என்பது அதனைப் பெற்றேருக்கும் தெரியும்; பெற்றேரைப் பார்த்தோருக்கும் தெரியும்.

ஆவியின் ஞானஸ்நானம் ஒன்றே இரட்சிப்புக்கு அவசியமானது. மனந் திரும்பும் ஒவ்வொரு பாவிக்கும் ஆண்டவர் அருஙும் ஞானஸ்நானம் அது ஒன்றே. ஜல ஞானஸ்நானம் இரட்சிப்புக்கு இன்றியமையாததாயின் ஆண்டவர் தாமே தமது ஊழிய காலத்தில் ஜல ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த ஞானஸ்நானமின்றி இரட்சிப்பு இல்லையென்றால் அதை அவர் கொடுக்காமல் விட்டிருக்கவே முடியாது. ஆனால் அவர் ஜல ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வில்லை என வேதம் மூலம் அறிசிரேம. (யோவான் 4:2)

இறிஸ்து மூலம் கிடைக்கும் இரட்சிப்பைப் பற்றிப் பேசிய பரி. பவுலும் ஜல ஞானஸ்நானத்தை ஓர் இன்றியமையாத கருவிச் சடங்காகக் கருதவில்லை யெனவும், தமது ஊழியத்திலே அதற்கு முக்கிய இடம் அளிக்கவில்லை எனவும் ஏற்கனவே கண்டோம். அவருடைய ஊழியத்தில் ஜல ஞானஸ்நானம் முக்கிய இடம் எடுக்கவில்லையென்பதும் அவருடைய வார்த்தைகளாலேயே தெளிவாகின்றன. ‘ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்னை அனுப்பவில்லை; கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவே அனுப்பினார்’ (1 கொரி. 1:16,17)

இதைவிட ஜல ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலமே ஒருவர் ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெற முடியும் என்பதற்கும் வேதத்திலோ, கிறிஸ்தவ அனுபவத்திலோ அத்தாட்சி இல்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர், விருத்த சேதனம் பெற்ற விசவாசிகள் மேல் மட்டுமே வர முடிமுடியும் எனக் காத்திருந்த யூத கிறிஸ்தவர்கள், விருத்த சேதனமில் வாதோர் மேற்கூறும் பரிசுத்தாவியானவர் இறங்கியதைக் கண்டு, பிரமித்தார்கள். ஜல ஞானஸ்நானம் இல்லாது ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெறமுடியாது என எதிர்பார்த்த ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களும், ஜல ஞானஸ்நானம் பெறுவர் மேலும் பரிசுத்தாவியானவர் இறங்கியதைக் கண்டு பிரமித்தார்கள். (அப். 10:46,47)

ஜல ஞானஸ்நானம் இன்றியே பரிசுத்த ஆவியானவரின் அருக்கிரகம் பெற்றவர்களைக் கண்ட பேதுருவும் இனி மேலும் அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் சனபயிலே முயொக்க சேர்க்காதிருத்தல் தகாது என்று கண்டு, “பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற இவர்களும் ஞானஸ்நானம் பெறுதபடிக்கு எவ்வளவிலும் தண்ணீரை விலக்கலாமா” என்று சொல்லி ஆண-

வரை நாமத்திலே அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற வைத்ததைக் காண்கிறோம். (அப் 10: 43-48) கிறிஸ்துவின் மேலே வைக்கும் விச வாசம் ஒன்றே அவருடைய நாமத்தினாலே, பாவமன்னிப்பை ஒரு விச வாசிக்கு அருளுகிறதென்பதைப் பேதரு திட்டமாகப் போதித்தார். இப் போதனையைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே விசவாசித்த யாவர் மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார். ஆவியின் ஞானஸ்நானம் முந்தியும், அங்கிகார ஜல ஞானஸ்நானம் பிந்தியும் நடை பெற்றதை இங்கு காண்கிறோம். ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெறு வதற்கு, ஜல ஞானஸ்நானம் இன்றியமையாதது என்பதற்கு எவ்வித அத்தாட்சியும் இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது. பாவ அறிக்கை யோடு கூடிய விசவாசம் கிரியை செய்யும் இடத்தில் ஆவியின் ஞானஸ்நானம் கிடைக்கின்றதேயென்றி. ஜல ஞானஸ்நானத்தால் அது கிடைப்பதேயில்லை.

இவை போன்ற ஏராளமான சம்பவங்களிலிருந்து, ஞானஸ்நானம் என்பது திருச்சபை அங்கத்துவத்தின் அடையாளமாக ஆதிச்சபையிலும் உபயோகிக்கப்பட்டதெனக்காண்கிறோம். அதற்கு மாறாக, ஜல ஞானஸ்நானத்தை ஒரு கருவியாக மதித்து, அதை எடுப்பதன் மூலமாக மாத்திரமே ஒருவன் இரட்சிப்பைப் பெற முடியும் என வாதாடுவது வேதப் புரட்டாகும்.

கொரிந்து சபையிலே அன்று நுழைந்து, தமக்கு ஆதரவாளரைச் சேர்க்க முற்பட்ட கட்சியினர், ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, சபையைப் பிரித்தனர். சபையின் அங்கத்துவத்துக்கும் ஒற்றுமைக்கும் அடையாளமான ஜல ஞானஸ்நானம், சபைப் பிரிவினைக்கும் பிளவுக்கும் உதவியான ஒரு சடங்காக இக்கட்சியினரால் உபயோகிக்கப்பட்டதை அங்கு காண்கிறோம். கவிசேஷ செய்தியைப் போதிக்காது, பவுல் கட்டிய சபையைப் பிரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட இக்கட்சியினரைப் பவுல் கண்டத்து, தம்மைப் பொறுத்த வரையில், தாம் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வல்ல, கவிசேஷத்தைப் போதிக்கவே வந்த தாக்க கூறுகிறார். இன்றும் ஜல ஞானஸ்நானம் கொடுக்க ஆசைப் படுவோர் அநேகர்; கட்டிய சபைகளைக் கலைக்க விரும்புவோர் அநேகர்; தம்மைத் தலைவராய்க் கொண்ட கட்சிகளை அமைக்க முயல் வோர் அநேகர். ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாய் இதைச் செய்ய விரும்புவாருக்கும் பவுல் கூறும் பதில் இதுவே: “ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்கை அனுப்பவில்லை; கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவே அனுப்பினார். I கொரி. (1:17).

ஆகவே, ஜல ஞானஸ்நானம், இரட்சிப்பைத் தருக் கூற கூவி எனப் போதித்து, அதனைப் பெற்றுக்கொழிய ஒருவன் இரட்சிப்படையைப் போவதில்லை என்னும் தப்பான கொள்கைகளைக் கொண்டு வருவாரோடு குறித்து எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக.

II. குழந்தை ஞானஸ்நானம்

ஞானஸ்நானம் என்னும் சடங்கு, இரட்சிப்பை உண்டாக்கும் ஒரு கருவி அல்ல. அது ஓர் அனுபவத்துக்கும் திருச்சபையின் அங்கத்துவத்துக்குமுரிய ஒரு வெளி அடையாளமாகவே ஆதிச்சபையிலே அருஷ்டிக்கப்பட்டதெனக் கண்டோம். புதிய ஏற்பாட்டிலே இக் கருத்தோடேயே ஞானஸ்நானம் உபயோகிக்கப்பட்டதை நாம் தெளிவாகக் காணமுடியும். ஆகவே ஜி. ஞானஸ்நானம், பசுவங்களைக் கழுவுகிறது; மன்னிக்கிறது; இரட்சிப்பை உண்டாக்குகிறது என்று சொல்வதற்கு எவ்வித சான்றுமே பரிசுத்த வேதத்திலோ, ஆதிச்சபையிலோ, அல்லது அவ்வித ஞானஸ்நானம் பெற்றேரின் வாழ்க்கையிலோ கிடையாது என்பதை நாம் முதலிலே விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம், இதை விளங்கிக்கொள்ளும்போது, ஞானஸ்நானம் திருச்சபை அங்கத்துவத்தின் அடையாளம் என்ற உண்மையையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, “சகல ஜாதிகளையும் சிஷ்ட ராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாயத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கள்” என்ற நமது ஆண்டவர் கட்டளையில் சீஷராக்கப்பட்டவர்கள், விகவாசிகள் கூட்டத்தைச் சேர்வதற்கு ஞானஸ்நானம் மூலம் சேர்க்கப்பட்டார்கள் என நாம் காணகிறோம். புதிய ஏற்பாடு கூறும் ஞானஸ்நான சம்பவங்கள் யாவும் இக்கருதிலேயே நடந்தவையாம்.

இவ்வாறு ஞானஸ்நானம், விகவாசிகள் கூட்டத்தில் ஒருவரைச் சேர்க்கும் ஒரு சடங்காகப் பரிசுத்த வேதம் திட்டமாய்க் கூறுவதை நாம் காணும்போது, குழந்தை ஞானஸ்நானம் சரியானதே என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். குழந்தை ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிப் பரிசுத்த வேதம் கூறவில்லை என்பது மாறு கட்சியினரின் கூற்றாகும். எந்தக் குழந்தையும் ஞானஸ்நானக் பெற்றதாக வேதம் சொல்லவில்லை; ஆகவே, குழந்தை ஞானஸ்நானம் வேதத்திற்கு மாறுஞது என்பது இவர்களது கூற்றாகும். ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டுப் புல்தகங்கள் எழுதப்படுவதற்கு எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்பே திருச்சபை ஆரம்பமான தென்றும், திருச்சபையிலே பலவித நியமங்கள் ஆவியானவரின் அநுசரணையோடு நடைபெற்றன என்றும் நாம் காணக்கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். புதிய ஏற்பாட்டுப் புல்தகங்கள் எழுதப்பட முன்பும், எழுதி முடிக்கப்பட்ட பின்பும் திருச்சபையின் சரித்திரம் நடந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அப்போஸ் தலருடைய நடபடிகளைக் கூறும் புல்தகம் திருச்சபைச் சரித்ததின் ஒரு பகுதியான, ஏற்குறைய ஐம்பது வருட சரித்ததைக் கறுகிற

தேயன்றி, திருச்சபையின் முழுச் சரிதத்தையும். அதன் நியமங்களையும் கூறவில்லை. ஆதிச்சபையின் அநேக நியமங்கள் புதிய ஏற்பாட்டிற் கூறப்படாததால் ஒரு நியமம் அல்லது சடங்கு ஆதிச்சபையிலே இருந்திருக்க முடியாது என வாதாடுவது மதியீணமாகும். பரிசுத்த ஆய்யானவரின் கிரியை, அப்போஸ்தலர் நடபடிகளோடு மாத்திரம் முடியவில்லை அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் திருச்சபையின் சரிதத்திலே ஆய்யானவரின் வழி நடத்துதலையும் கிரியையையும் காண்பது அவசியமாகும். புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் திருச்சபையின் சரிதத்தில் எழுந்த காரியங்கள் பல. அவையாவும் புதிய ஏற்பாட்டுப் புல்தகங்களில் எழுதப்படவில்லை. எனினும், அவை ஆதிச்சபையின் வழக்கங்களாயிருந்தன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அதனுடேயே, புதிய ஏற்பாட்டிலே கூறப்படாத லிக்வாசப் பிரமாணத்தை திருச்சபை தன் விசுவாசாக ஏற்றுக்கொண்டது. அநேக வேத புரட்டுக்களை எதிர்த்து, கிறிஸ்துவை ஆண்டவராகப் போதிக்கும் கலிசேஷன்தை நிலைநாட்டியது ஆதிச்சபையே. இச்சம்பவங்கள் புதிய ஏற்பாட்டிற் கூறப்படவில்லை. எனினும் அவை உள்ளே என்பதை நாமறிவோம் இவ்வாறு முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் நாற்றுண்டெல்லில் திருச்சபையில் பேணிக்காகப்பட்ட சத்தியங்களும், பழக்க வழக்கங்களும், சடங்களும் ஆதிச்சபையால் ஏற்கப்பட்டு வழக்கத் திலிருந்தவையே என்பதை நாம் அறியலாம். இவற்றைவிட, ரூக்கா எழுதிய அப்போஸ்தலர் நடபடிகளைவிட, ஆதிச்சபையின் சரிதத்தைக் கூறும் இன்னும்பல சரித்திர நூல்களும் அறிக்கைகளும் அக்காலத்தில் இருந்தன என்று காணகிறோம். அவைகளை வாசிக்கும்போது, ரூக்கா எழுத மறந்த வல்லது தவறிய பல காரியங்களை அங்கு காண முடிரிது. அவற்றின்படி கிறிஸ்தவ பெற்றோரின் பின்னோக்கள், கழந்தகளாகவே ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் எனக் காணகிறோம். “ஆதி அப்போஸ்தலர் குழந்தைகட்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தனர்” என்று ஆரீனியன் என்னும் ஆதிச்சபைத் தலைவர் குறிப்பிடுகிறார். இவராலைட் ஓரிகள் சிப்பிரியன், அம்புரோஸ் என்னும் தலைவர்களும் ஆதிச்சபையிலே குழந்தை ஞானஸ்நானம் வழக்கத்திலிருந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறாரனர்.

இதைவிட, “வீட்டார்” “குடும்பத்தினர்” என வரும் இடங்களிலெல்லாம். அந்தந்த வீட்டுக் குழந்தைகளும் சேர்ந்திருக்கலாம் என்பது துணிபு, இப்பதங்கள் வளர்ந்தவரை மட்டுமென்றி, குழந்தைகளையும் உள்ளடக்கியவை என்பது தெளிவு, (அப். 16;15;16;33) இப்பதங்கள் குழந்தைகளை உள்ளடக்கவில்லை எனது கூறுதல் முடியாது.

வேதம் வெளியாகக் கூறுதபடியால் குழந்தை ஞானஸ்நானம் தகாது என்போமாயின். வேதம் வெளியாகக் கூறுதபடியால் பெண்கள் திருவிருந்திலே பங்குபற்றுவதும் தகாது என வாதிடவேண்டி வரும். ஆதிச்சபையிலே பெண்கள் திருவிருந்தில் பங்குபற்றினர்கள் என எங்குமே வெளிபாகக் கூறப்படவில்லை. அவ்வாறு கூறப்படாத மொன்றதிலே பெண்கள் திருவிருந்தில் பங்கு பற்றுவது தவறு என வாதாட முடியாது. மேலும் வேதம் வெளியாகச் சொல்லும் இன்னொரு கட்டளையை நாம் ஏற்றவே மீறியுமிருக்கிறோம். சபை களிலே பெண்கள் பேசக்கூடாது எஃபது புதிய ஏற்பாட்டிற் பவுன் கூறும் கட்டளை. (1 கொரி. 4 : 34) ஆனால், வேதம் கூறுத கட்டளையை மீறி குழந்தைக்கு ஞானஸ்நானம் சொடுக்கக் கூடாது என வாதாடும் கட்டத்தினர். வேதம் கூறும் கட்டளையை மீறிப் பெண்களைச் சபைகளிலே பேசவும் போதிக்கவும் எடுவதை நாம் காண்கிறோம். வேதம் குழந்தை ஞானஸ்நானம் பற்றி மெளனமாயி ருப்பதால், அந்த ஞானஸ்நான தாதை மறுப்பவர்கள், பெண்கள் பிரசங்க ஊழியத்தையிட்டு வேதம் கண்டிப்பான் கட்டளையிட்டும் அதை மீறுவது ஏன் என்பது விளங்க முடியாததாகும். பெண்களை யும் கடவுள் அழைக்கிறார். சுவிசேஷத்தைக் கூறும் உரிமை அவர் கருக்குமுண்டு என நாம் இன்று கூறுவோமாயின், குழந்தைகளையும் ஆண்டவர் ஏற்றுக் கொள்கிறார். ஞானஸ்நான சடங்குமூலம் அவர் களையும் தமது உடன்படிக்கையிலே அவர் சேர்த்துக்கொள்கிறார் எனக்கூறுவதில் அவ்வித தவறும் கிடையாது. (மத்தேய 19 : 5, 14)

கிறிஸ்து இயேசுவினால் விசுவாசத்தின் மூலம் கிடைக்கும் கிருபையின் வாழ்க்கைக்கு ஓர் எத்தனமாகவும், அவரது திருச்சபையிலே அங்கத்துவம் பெறும் அடையாளமாகவும் ஞானஸ்நான சடங்கு அநுஷ்டுக்கப்பட்டதை நாம் கவனிக்குமிடத்து, குழந்தை ஞானஸ்நானம் முற்றிலும் தகுதியானதே என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியும்.

பழைய ஏற்பாட்டை நாம் படிக்கும்போது, அங்கே கடவுளுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையே ஏற்படவேண்டிய உடன்படிக்கையைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறோம். மனுஷன் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்ய அழைக்கப்பட்டான். ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் அவ்வித உடன்படிக்கையிலே பங்குபற்ற அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். உடன்படிக்கை என்பது என்ன என விளக்கமறிந்த வளர்ந்தோர் மட்டுமன்றி, அதன் விளக்கத்தை அறியாத குழந்தைகளும் உடன்படிக்கை செய்ய அழைக்கப்பட்டனர், அவ்வாறு வளர்ந்தோரும் குழந்தைகளும் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்யும் சடங்கிலே பங்குபற்றி னர். இவ்வித உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக விருத்த சேதனம் என்னும் சடங்கு உபயோகிக்கப்பட்டது; ஆபிரகாமோடு கடவுள் ஏற்

படுத்திய உடன்படிக்கையிலே, ஆண்குழந்தைகள் யாவரும் விருத்த சேதனம் என்னும் சடங்கு மூலம், தம்மோடு உடன்படிக்கை செய்ய வேண்டுமெனக் கற்பித்திருந்தார். (ஆதி: 17 : 10 - 14) (உபா. 49: 9 - 13) விருத்தசேதனவிளக்கம் அறிந்த வளர்ந்தோர், அதன் விளக்க மறியாத ஆண்குழந்தைகளையும் அச்சடங்குக்குட்படுத்தினர் எனக் காண கிறோம். அதன்படி குழந்தைகள் எட்டாம் நாளிலே விருத்தசேதனம் பெற்று, கடவுளுடைய உடன்படிக்கைக்குப் பாத்திரவான் களாக்கப்பட்டனர். அவ்வித உடன்படிக்கையின் பொறுப்பு முழுவதையும் பெற வேரூர் ஏற்றுக்கொண்டனர். விருத்தசேதன சடங்கே உடன்படிக்கைச் சடங்காக அநுஸ்திக்கப்பட்டது. யூதமத்திலே சேரும் ஒவ்வொருவரும் இவ்வித உடன்படிக்கைச் சடங்கான விருத்தசேதனத்தை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வகையில் “விருத்தசேதனம்” என்னும் சடங்கு, உடன்படிக்கையின் சடங்காயும் யூத மத அங்கத்துவத்தின் சடங்காயும் அதுஸ்திக்கப்பட்டது என நாம் காணகிறோம். விளக்கமறியாத குழந்தைகளும் விருத்தசேதன சடங்கு மூலம் உடன்படிக்கையின் கிருபைக்குப் பாத்திரராயினர்.

பழைய உடன்படிக்கைபின் காலம் போய், கிருபையின் உடன்படிக்கையான புதிய உடன்படிக்கை ஏற்பட்டபோது, விருத்தசேதன சடங்குக்குப் பதிலாக ஞானஸ்நானம் என்னும் சடங்கு அருளப்பட்டது “சகல ஜாதிகளையும் சீஷ்ராக்கி ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்” என்ற ஆண்டவர் கட்டளையில், கடவுளோடு செய்யும் உடன்படிக்கைக்கும் சீஷ்தத்துவ அடையாளத்துக்கும் ஞானஸ்நானமே ஒரு சடங்காக கூறப்பட்டதைக் காணகிறோம். அதன்படி கிறிஸ்துமோடு உடன்படிக்கை செய்து, அவரது திருச்சபையிற் சேர்ந்தோர் யாவருக்கும் ஞானஸ்நானம் அளிக்கப்பட்டது எனக் காணகிறோம்.

விளக்கமறியாத குழந்தைகள் எவ்வாறு ஞானஸ்நானம் பெற முடியும் என்பது அநேகர் கேட்கும் கேள்வி. அவ்வாறுயின், விளக்கமறியாத குழந்தைகள் எவ்வாறு விருத்தசேதனம் பெற்று, கடவுள் உடன்படிக்கைக்குட்பட்டு, அவருடைய ஆசீர்வாதத்துக்குப் பாத்திரராயினர் என்பது மறுகேள்வி. அன்று விளக்கமறியாத குழந்தைகளை விருத்தசேதனம் மூலம் உடன்படிக்கைக்குட்படுத்தி அவர்களுடைய மார்க்கவாழ்க்கைக்குப் பொறுப்பாகப் பெற்றேர் நிற்க அழைக்கப்பட்டது போலவே, இன்றும் விளக்கமறியாத குழந்தைகளை ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் உடன்படிக்கைக்குட்படுத்தி. அவர்களுடைய மார்க்க வாழ்க்கைக்குப் பொறுப்பாக நிற்கும்படி பெற்றேர் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஞானஸ்நானமானது, கடவுளைப்பற்றும் “நல் மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கை” என பரி. பேதரு கூறுகிறார். (I பேதரு 3:21) இவ்வித உடன்படிக்கையில் வளர்ந்தோர் மட்டுமென்றி, குழந்தைகளும் பங்கு

பற்ற முடியும் என்றும் அவ்வித உடன்படிக்கைக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒப்புக்கொடுப்பது பெற்றேரின் கடமை என்றும் காண்கிறோம். இச்சத்தியத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டே ஆதியிலிருந்து, திருச்சபையில் குழந்தை ஞானஸ்நானம் வழக்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. பழைய உடன்படிக்கையிலே குழந்தைகளுக்குப் பங்குண்டு என்போ மாயின், புதிய உடன்படிக்கையிலும் அவர்களுக்குப் பங்குண்டு என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது, எனவே ஆண்டவரும், “சிறு பிள்ளைகள் என்னிடம் வருவதற்கு இடங்கொடுக்கன், அவர்களைத் தடைசெய்யா இருங்கள்” என்றார் கிறுவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள அவர் ஆயுத்தமாயிருக்கும் போதும், அவர்களோடும் ஞானஸ்நான சடங்கு மூலம் உடன்படிக்கை செய்து, அவர்களைத் தம் சபையிலே சேர்க்க அவர் ஆயுத்தமாயிருக்கும்போதும், அச்சிறுவர்களைச் சேரவிடாது தடுக்க நாம் யார்? அவர்களைத் தடுத்து அதட்டும் போதெல்லாம் இயேக விசனப்படுகிறோர்.

குழந்தை ஞானஸ்நானம் தவாவது என வேதம் கூருதபடியாலும், ஆதிச்சலபயிலேயே அது கிறிஸ்துவின் ஜக்கியத்தைப் பற்றி குழந்தைகளை உடன்படிக்கை மூலம் சேர்த்துக்கொள்ளும் ஒரு சடங்காக அநுஷ்டுக்கப்பட்டதாலும், அவ்வித சடங்க மூலம் குழந்தைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வது ஆண்டவருக்குச் சித்தமன்னாலும் குழந்தை ஞானஸ்நானம் தகுதியானது மட்டுமோறி, தேவையானதாயுமிருந்து இருந்து.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் எவ்வாறு தம் பிள்ளைகளைக் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்ய படி பெற்றேர் கொண்டுவர ஏவப்பட்டார்களோ அவ்வாறே புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலும் குழந்தைகளைக் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்யப் பெற்றூர் கழைக்கப்பட்டனர். உடன்படிக்கையின் அடையாளமான விருத்தசேதனத்தின் இடத்தை என்று ஞானஸ்நானம் எடுத்ததோ, என்றே உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக ஞானஸ்நானம் திருச்சபையின் வரலாற்றிலே அநுசரிக்கப்படவாயிற்று. மூதர்கள் தம் ஆண் குழந்தைகளை விருத்தசேதன மூலமாயும், பெண்களை ஒருவளையான ஞானஸ்நான மூலமாயும் உடன்படிக்கை செய்யவைத்தனர் என மூத வரலாற்றிலே நாம் காண்கிறோம்.

இவ்வித உடன்படிக்கையிலே, பிள்ளைகள் கார்பாக முழுப்பொறுப்பையும் பெற்றேரே எடுத்தனர். அதுவே மூத விருத்தசேதன சடங்கிலும், மூத ஞானஸ்நானச் சடங்கிலும் நாம் கானும் உண்மையாகும். இதே உண்மையையே கிறிஸ்தவ குழந்தை ஞானஸ்நானத்திலும் நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்தவப் பெற்றூர் தம் பிள்ளைகளைக் கடவுள் சமுக்தத்திற் கொண்டு வந்து, ஞானஸ்நானச் சடங்கு மூலம்

அவர்களைக் கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்யவைக்குப் போது, அந்தச் சடங்கு, கிறிஸ்துவினால் வருப்கிறுபைச்சு ஓர் எத்தனமாயும் அவரது திருச்சபையின் அங்கத்தவத்துக்கு ஓர் அடையாளமாயும் அமைகிறது. அச்சடங்கிற செய்யப்படும் சகல பொருத்தணைக்கும், பெற்றோரே பிள்ளைகள் சார்பில் பதில் அளிக்கின்றனர். தம் பிள்ளைகளைக் கடவுளுக்குக்குந்தவர்களாய் வளர்க்கத் தாமே பொறுப்பேற்கின்றனர். கடவுள் கொடுத்த குழந்தையை, கடவுளுக்கே உரியதாகப் பெற்றோரே ஒப்படைக்கின்றனர். பிள்ளைகள் வயது வந்தபின் தாமாகவே தம்மைக் கடவுளுக்கு ஒப்படைத்து, உடன்படிக்கை செய்வது எவ்வளவு முக்கியமானதோ, அதேபோல தம் குழந்தைகளையும் கடவுளுக்கு ஒப்படைத்து அவர்களை உடன்படிக்கை செய்யவைத்து. அதற்குரிய முழுப்பொறுப்பையும் பெற்றூர் ஏற்றுக்கொள்வது முக்கியமான கடமையாகும். கடவுள் தந்த குழந்தையைக் கடவுளுக்கே ஒப்படைத்து, அதன் ஆன்ம ஜீவியத்துக்குத் தம்மைப் பொறுப்பாக நிறுத்துவதைவிட மகிழ்ச்சி தரும் காரியம் வேறு எதுவுமே பெற்று கூடு இருக்க முடியாது. இப்பெறும் சந்தோஷமான உத்தரவாதத் தைப் பெற்றிருக்க நினைவுட்டும் சடங்காகவும், குழந்தையைக் கிறிஸ்துவின் ஆசீர்வாதத்துக்கு உட்படுத்தித் திருச்சபையிலே அதனைச் சேர்க்கும் ஒரு சடங்காகவுமே குழந்தை ஞானஸ்தானம் அமைகிறது. அதனாலேயே, குழந்தை ஞானஸ்தான ஆராதனையில் பின்வரும் அறிக்கைகளும் கேள்விகளும் கேட்கப்படுகின்றன. “கடவுள் இக்குழந்தையை உங்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறோர். இக் குழந்தையின் இப்பர நன்மைக்கு உங்களை உத்தரவாக்களாக நியம்த்திருக்கிறோர். நாங்கள் ஞானஸ்தானத்தின் மூலமாய் இக் குழந்தையைத் திருச்சபையில் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், இக் குழந்தை அடையப் போகும் மேலான நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி இதனை வளர்ப்பது உங்கள் கடமையாயிருக்கிறதென்று உங்களை எச்சரித்துப் புத்தி கூறுகிறோம். அக்கடமையை நிறைவேற்றத்திருமானித் திருக்கிறீர்களா என அறிய விருப்புகிறோம். இக் குழந்தையைக் கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்குரிய போதனையிலும் கடமையிலும் வளர்ப்பீர்களா? தகுந்த வயதிலே ஜெபம் செய்யவும், வேதத்தை வாசிக்கவும் கற்றுக் கொடுப்பீர்களா? கடவுளுடைய ஆராதனையைக் கிரமமாய் அருசரிக்கக் கற்பிப்பீர்களா? உங்கள் வார்த்தையினாலும், கிரியையினாலும் நல்ல முன்மாதிரி காட்டி, உத்தம கிறிஸ்தவர்களாய் நடந்து வர நீங்கள் பிரயாசப்படுவீர்களா?

இவ்வறிக்கைகளும் கேள்விகளும் எவ்வளவு காத்திரமானவை என்பதை நாமறிவோம். அவற்றின் உத்தரவாதம் எவ்வளவு என்பதையும் அறிவோம். இவ்வகையில் இல்லித உடன்படிக்கைக் கூடாது தம் பிள்ளைகளைக் கிறிஸ்துவின் கிருபைக்குட்படுத்தி, அவரது

திருச்சபையில் அவர்களை அங்கத்தவராக்கி, அவர்களது ஆண்ம ஜீவி யத்துக்குரிய உத்தரவாதத்தைப் பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொள்வது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ பெற்றேரின் கடமையுமாகும். இச் சடங்கின் உத்தரவாதத்தை நாம் கவனிக்கும்போது அதனை ஏற்றும், அதன்படி செய்யாத பெற்றேர் எவ்வளவு பழிகாரரோ அதேபோலத்தம் குழந்தையின் ஆண்ம வளர்ச்சிக்குப் பொறுப்பேற்க மறுத்து. குழந்தை தன் காலத்திற் பார்க்கட்டும் என விட்டுவிடும் பெற்றேரும் பழிகாரரோவார். குழந்தை ஞானஸ்நானம் குழந்தைக்கு ஆசிரிவாதமாகும்.

இப்பெரும் உண்மையையே திருச்சபையின் சரித்திரம் ஆதி தொட்டு இன்று வரை வற்புறுத்தி வருகிறது. குழந்தை ஞானஸ்நானம் நடந்ததாகத் திட்டமாக வேதம் கூறுவிட்டனும். அது நடக்க வில்லையெனவும் திட்டகாக வேதம் கூறவில்லை. அது ஆதிச்சபையிலே மறுக்கப்பட்டதாயும் நாம் காணவில்லை. அதற்குப்பதிலாக, குழந்தை ஞானஸ்நானம் ஒரு வரப்பிரசாதமாக மதிக்கப்பட்டு, கிருபையின் எத்தனமாயும், திருச்சபையின் அங்கத்துவ அடையாளமாயும், பெற்றேர் உத்தரவாதத்தை நினைவுறுத்தும் ஒரு பரிகத்த நியமமாயும் அது ஆதிகாலம் தொட்டு அநுஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும், இன்றும் அவ்வாறே நமது திருச்சபைகளில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறதென்றும் நாம் அறியவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம்.

III. முழுக்கு ஞானஸ்நானம்

திருச்சபையின் வழக்கிலே ஞானஸ்நானம் அளிக்கும் முறை பல வகைப்பட்டதாயிருப்பதை நாம் காணலாம். தெளித்தல் ஊற்றுதல், முழுக்கி எடுத்தல் என்னும் வெவ்வேறு முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. தேவைக்கும் வசதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் தக்கதாக வெவ்வேறு முறைகள் அநுஸ்திக்கப்படுகின்றன. இம்முறைகளுள் எது சரியானது என்ற கேள்வி ஆதிச்சபையிலே என்றுமே எழுப்பப்பட்டதில்லை ஞானஸ்நானம் திருச்சபையின் அங்கத்துவத்துக்கும் ஐக்கியத்துக்கு முரிய ஓர் அடையாளமே என்ற வகையில், அதனைக் காட்டுமுகமாக வசதிக்கேற்ற முறைகள் ஆதிச்சபையிலே அநுஸ்திக்கப்பட்டன. குழந்தைகட்டும் வளர்ந்தோருக்கும் ஞானஸ்நானம் அளிக்கப்பட்டதால் தேவைக்கும் வசதிக்கும் ஏற்றதாகவே ஞானஸ்நான முறை அமைந்திருந்தது எனத் திருச்சபைச் சரித்திரம் காட்டுகிறது. இம் மூன்று முறைகளிலே எதையாவது கையாள ஆதிச்சபை இடமளித்திருந்தது.

ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் முறையை எவ்வாறிருக்க வேண்டுமென வேதத்தில் எங்குமே கூறப்படவில்லை. ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது, எந்த முறைமையைக் கையாள வேண்டுமெனவும் வேதத்திற் கூறப்படவில்லை. “பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே” ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள் என மட்டும் ஞானஸ்நான குத்திரம் (Formula) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதேயந்தி. இன்னமுறையிலே (Mode) அது கொடுக்கப்படவேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகையினாலே ஆதிச்சபையிலே, ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட்டபோதெல்லாம் “பிதா குமாரன், பரிசுத்த ஆவி” என்ற குத்திரம் முறையாக அநுஸ்திக்கப்பட்டதேயந்தி. இன்ன முறையிலே மட்டுமே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருந்ததில்லை. ஆகவே, “பிதா குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின்” நாமத்திலே தெளித்தல், ஊற்றுதல், முழுக்கி எடுத்தல் போன்ற முறைகளும் வசதிக்கேற்ப உபயோகிக்கப்பட்டன என நாமறிகிறோம். ஆதிச்சபையில் முழுங்கிரித்திரத்தையும் வழக்க முறைகளையுமிட்டு புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் முற்றுகப் படிப்பதில்லை. புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் எழுதப்பட முன்பே திருச்சபை இருந்தது என்பதையும் அச்சபை அங்கீரித்த அநேக கொள்கைகளும், நிர்வாக முறைகளும், சபை ஒழுங்குகளும் நடைமுறையில் இருந்தன என்பதையும் நாம் அறியலாம். ஆதிச்சபையின் சில வரலாறுகளும், நடைமுறைகளிர்க்கப்பட்டு அன்று வழக்கத்திலிருந்தன என்பது சரித்திர உண்மை. இவ்வரலாறுகளும், வழிபாட்டு முறைகளும், அங்கீரிக்கப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு முன்னர் எழுந்த

நால்களிலும் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் எழுந்த நூல்களிலும், அதற்குப் பின்னர் எழுந்த நூல்களிலும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதை நாம் காண முடியும், ஆதிச் சபையின் சரித்திரம் அப்போஸ்தவர் நடபடிகள் கூறும் சரித்திரம் மட்டுமல்ல பெந்தகொல்தே நாளோடு திருச்சபை ஆரம்பமானது என்போமாயின் அரசம்பவத்தைக் கூறும் அப்போஸ்தவர் நடபடிகள் அநேக ஆண்டுச்சூப் பின்னரே எழுதப் பட்டது. அந்த இடைக்காலத்திலே திருச்சபை உற்பத்தியாகி, வளர்ந்து, பரவி. ஒரு ஸ்தாபனமாக அமையவும் தொடங்கிவிட்டது இப்பிடைக்காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் திருச்சபையின் வரலாற்றையும் வழக்க முறைகளையுமிட்டுக் கூற எழுந்த நூல்கள் வேறுபல உள். எனவே, அஞ்சைய ஆதிச்சபையின் விசுவாசம், வளர்ச்சி ஊழியம், நடைமுறைகள் என்பவற்றை முறையாகச் சரித்திர அடிப்படையிலே அறிய விரும்பும் எவரும் அப்போஸ்தவர் நடபடிகளோடு கூட இச் சரித்திர வரலாற்று நூல்களையும் கவனித்துப் படிக்க வேண்டியது அவசியம். அதனைச் செய்யாவிடின், ஆதிச்சபையின் வரலாற்றை முறையாக அறியாதவர்களாவோம். இவ்வகையில் கிறிஸ்தவ விகாசத்துக்கு திருச்சபைச் சரித்திர வரலாற்று நூல்கள் இன்றியமையாதவை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். புதிய ஏற்பாட்டை மாந்திரம் வைத்துக்கொண்டு நாம் ஆதிச்சபையின் சம்பவங்களையெல்லாம் அறிய முடியாது. அவ்வாறு முனைவதும் புதிய ஏற்பாட்டிலே கூறப்படாத தால் ஆதிச்சபையிலே ஒரு குறிக்கப்பட்ட வழக்கம் இருக்கவில்லை எனக் கூறுவதும் விண் குதர்க்கமாகும்.

நாம் ஏற்கனவே கண்டது போல, ஞானஸ்நான முறைமை (Mode) எதுவும் புதிய ஏற்பாட்டிலே திட்டமாகக் கூறப்படவில்லை. ஆனால், ஆதிச்சபையிலே ஞானஸ்நான வழக்கம் இருந்தது என்பது உண்மை அஞ்சை அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைமை எது என்பதை ஆதிச்சபைச் சரித்திரத்தைக் கூறும் வேறு நூல்களிலிருந்து நாம் காலைக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். அவற்றிலிருந்து, தெளித்தல், ஊற்றுதல், முழுக்கி எடுத்தல் என்னும் முறைமைகள் யாவுமே திருச்சபையின் தங்கோரத்தைப் பெற்றவை என்பதை நாம் காணமுடியும். அப்போஸ்தவர் காலத்திலேயே எழுதப்பட்ட “கற்பணகள்” (The Didache) என்னும் நூலிலே அக்கால ஞானஸ்நான முறைமை பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஞானஸ்நானம் எப்போதுமே பிதாகுமாரன், பரிகத்த ஆணியின் நாமத்திலே அளிக்கப்படவேண்டும்; ஒடுமே குளிர்ந்த தண்ணீரிலே ஞானஸ்நானம் கொடுக்கலாம்; அது வசதியின்றேல் சூடான நீரிலே கொடுக்கலாம்; முழுக்கிக் கொடுக்கலாம் இல்லையேல் தலையிலே தண்ணீரை முன்று முறை தெளித்தோ ஆற்றியோ கொடுக்கலாம்.”

இங்கு குறிப்பு ஆதிச்சபையின் ஞானஸ்நான முறைமையை விளக்குவது மட்டுமல்ல. தெளித்தல், ஊற்றுதல், முழுக்கி எடுத்தல் என்னும் முறைமைகளுள் எதையும் கையாளத் திருச்சபை இடம் அளித்திருந்தது என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. எது சரியான ஞானஸ்நான முறைமை என்ற கேள்வி ஆதிச்சபையிலே எழுந்ததே யில்லை.

தெளித்தல், ஊற்றுதல், முழுக்கி எடுத்தல் என்ற முன்று முறைகளும் ஞானஸ்நான முறைகளாக ஆதிச்சபையின் வழக்கிலிருந்தன. இவற்றுள் எது சரி அல்லது எது முறையானது என்ற கேள்வியே எழுந்ததில்லை. இதைக்குறித்த பிரச்சனை, திருச்சபையின் பிற்காலச் சரித்திரத்திலேயே எழுந்தது. அதுவும் “ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல்” என்ற கிரேக்க சொல்லின் கருத்தைச் சரிவர விளங்கிக் கொள்ளாத தினாலேயே இப்பிரச்சனை எழுந்தது என நாம் காண்கிறோம், கிரேக்க மொழி அறிவும் வேத ஆராய்ச்சியும் ஓரளவு இருந்திருப்பின், இந்தப் பிரச்சனை எழுந்திருக்கவே முடியாது “ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல்” என்றால் “முழுக்கி எடுத்தல்” என்பதுதான் கருத்து எனவும், ஆகையால் ஞானஸ்நானம் என்பது முழுக்கி எடுத்தல் மட்டுமே எனவும் ஒரு கூட்டத்தவர் வாதாடுவதை நாம் காண்கிறோம். எனவே, தெளித்தல், ஊற்றுதல் போன்ற முறைகள் ஞானஸ்நானமல்ல என்பது இவர்கள் கூற்று, இவர்களது பேச்சில் இழுபட்டு ஏற்கனவே ஞானஸ்நானம் பெற்றோரும், மறுபடி முழுக்கு ஞானஸ்நானத்துக்குத் தமிழை ஒப்புக்கொடுப்பதை நாம் இன்று காண்கிறோம். ஏற்கனவே ஞானஸ்நானம்பெற்றத் திருச்சபையின் அங்கத்தவர்களாயிருக்கும் பலர் இக்கூட்டத்தினரால் இழுப்புண்டு மறுபடியும் முழுக்கு முறையாக ஞானஸ்நானம் பெறுவதையும், அவ்வாறு பெற்றால் மட்டுமே முறையான இரட்சிப்பின் ஞானஸ்நானம் பெற்றதாகும் எனக்கூறித் “தான் தோன்றித் தலைவர்கள்” பலர் திருச்சபைகளுக்குட் புதுநுது “திருட்டு” நடத்துவதையும் நாம் காண்கிறோம்.

இம் “முழுக்கு ஞானஸ்நானம்” எமது திருச்சபைகளையும் கிறிஸ்தவர்கள் பலரையும் ஆட்டி அசைத்து வைக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஆகவே இதன் உண்மைக் கருத்தை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது கிறிஸ்தவரது கடவும்யாகும். விளக்கவேண்டியதும் திருச்சபையின் உடமையுமாகும்.

இப்பிரச்சனை முழுவதற்கும் காரணம் “ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல்” என்பதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட கிரேக்க சொல்லைத் தவருக்கிளங்கியமையே என நாம் முழுப் பறினோம். “பற்றிந்தோ” (Baptitzzo) என்பதே இங்கு உபயோகிக்கப்பட்ட கிரேக்க சொல்லாகும். இதன் ஒரு கருத்து முழுக்குதல், ஆழ்த்துதல், அழித்துதல்

என்பதாகும் இந்தச் கருத்தை மட்டுமே கொண்டு நூன்ஸ்தானம் ஜாடுத்தல் என்பது முழுக்குதல் அல்லது அமிழ்த்துதல் என இச் சூட்டத்தவர் வாதாடுகின்றனர். இச்சொல்லிவிருந்தே “பப்றிலிம்” (Baptism) என்ற சொல்லும் வந்ததால், முறையான “பற்றிலிம்” முழுக்கி எடுத்தலே என்பது இவர்கள் கூற்று.

ஆனால் “பப்றிற்ளோ” என்ற கிரேக்க சொல், முழுக்குதல் என்ற கருத்தை மட்டுமன்றி வெறு பல கருத்துக்களையும் கொண்டதாயிருக்கிறது. இதனைக் கிரேக்க மொழி நூஸ்களிலும், புதிய ஏற்பாட்டு நூஸ்களிலும் நாம் காணமுடியும். நீரில் நெஞ்சளாவில் நிற்றல்; நிரப்பப்படல்; ஊற்றுதல்; கழுவுதல்; குளித்தல்; தெளித்தல்; முழுகுதல் என்ற பல செய்கைகளுக்கு தமிழிலே வெவ்வேறு வித்தியாச சொற்கள் உள். அச் சொற்கள் எவ்வித சந்தேகத்துக்கும் இடமின்றிச் செய்யப்படும் செய்கையைத் திட்டமாகக் குறிக்கின்றன. ஆனால் கிரேக்க மொழியில் இவை யாவையும் குறிப்பதற்குப் பொதுவாக உபயோகிக்கப்பட்ட சொல் “பப்றிற்ளோ” என்பதே, ஆகவே, அச் சொல் எச்செய்கை குறிப்பிடுகிறதென்பது சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்ததேயன்றி தெளிவாக விளங்கக்கூடியதல்ல. “பப்றிற்ளோ” என்ற சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்கள் பலவற்றையும் நாம் கவனித்துப் பார்த்தால் “முழுக்குதல்” என்ற கருத்தில்லாது கழுவுதல், ஊற்றுதல் நிரப்புதல். தெளித்தல் என்ற பல கருத்துகள் அங்கு காணப்படுவதை நாம் காணலாம். இக் கருத்துக்கள் யாவற்றையும் குறிக்கும் ஒரு பொதுச் சொல்லாக “பப்றிற்ளோ” என்னும் சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் உதாரணமாக, மாற்கு 7 : 4, ஹர்க்கா 11 : 38 ஆகிய இடங்களில் கழுவுதல் என்ற கருத்தில் இச்சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தேய 3 : 11, மாற்கு 1 : 8 ஆகிய இடங்களில் “ஹாற்றுதல்” நிரப்புதல், என்ற கருத்துக்களில் இச் சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாற்கு 10 : 38, ஹர்க்கா 12 : 50 ஆகிய இடங்களில், ஒன்றை அனுபவிக்கும் உருவகத்தில் (Metaphor) இச்சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைவிடச் சில கிரேக்க நூஸ்களில் “நெஞ்சளவு நீரில் நடப்பதற்கும்” இச் சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச் சொல் விண்கருத்துக்களையும் ஏனைய உபயோகங்களையுமிட்டு மேலும் அறியவிரும்புவோர் கிரேக்க அகராதியின் உதவியை நாடுவது நலம். “பப்றிற்ளோ” என்ற கிரேக்க சொல்லுக்கு “முழுகுதல்” என்பது எவ்வாறு பொருந்துமோ அவ்வாறே, கழுவுதல், தெளித்தல், ஊற்றுதல் என்ற கருத்துக்களும் பொருத்தமாகும். எனவே முழுகுதல் என்ற ஒரே கருத்தை மட்டும் கொண்டு “பப்றிற்ளோ” என்றால் முழுகுதல் மட்டுமே என வாதாடுவது அறியாமையைக் காட்டுவதேயாகும்.

பழை ஏற்பாடோ அவ்வது புதிய ஏற்பாடோ இன்று நாம் உபயோகிக்கும் ஆங்கில அவ்வது தமிழ் மொழிகளில் ஆதியினேயே எழுதப்பட்டவையல்ல. பழை ஏற்பாடு எபிரேய மொழியிலும், புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க மொழியிலும் எழுதப்பட்டவையாம். ஆகவே அந்நால்களில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களை விளங்கிக் கொள்வதாயின், மூலமொழிகளிலே அவற்றை விளங்கிக்கொள்வதே முறையாகும். அம் மொழிகளில் தேர்க்கியிக்கேறல், அவற்றை ஒரளாவுக்குக் கற்றேரிடமாவது கேட்டறிதலே நேர்மையாகும். அதை விடுத்து ஒருசொல்லுக்கு ஏதோ ஒரு கருத்தை மட்டும் கொண்டு, அக்கருத்தை வைத்து ஒரு கொள்கையையே கட்டி எழுப்ப முனைவதும் அதைப் போதிப்பதும் முழு மதியீனமாகும்.

ஆகவே, ஞானஸ்நானம் என்பது முழுக்கு முறையாக மாத்திரமே இருக்கவேண்டுமெனக் கூறுவதற்கு "பப்றிற்ஸோ" என்ற சொல்லைக் கொண்டு ஆகரா தேட முடியாது. முழுக்கு முறையும் ஒரு முறையாக இருக்கலாம். ஆனால், அது மட்டுமே தனி முறை எனக்கூற முடியாது. தெளித்தல், ஊற்றுதல், என்பனவும் "பப்றிற்ஸோ" என்ற சொல்லின் கருத்துக்களோயாகும். அதனுலேயே ஆதிச் சபையில், தெளித்தல், ஊற்றுதல், முழுக்குதல் என்ற மூன்று முறைகளும் ஞானஸ்நான முறைமைகளாக உபயோகிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் எந்த முறை சிறந்தது, சரியானது என்ற கேள்வி அன்று ஆதிச் சபையிலே எழுஷ்பாகது போலவே, இன்றும் திருச்சபையிலே எழுப்பப்படுவதில்லை. ஞானஸ்நானம் ஆக்கியிக்குக்கூடும் அங்கத்துவத்துக்கும் உரிய ஒர் அடையாளம் என்ற வகையில் இம் மூன்று முறைகளில் எடுத்தாலும் ஒன்றை ஞானஸ்நான முறையாக உபயோகிக்கலாம் என்பதுமட்டும் நிச்சயம். அங்குள்ள வசதிகளையும் தேவைகளையும் பொறுத்து எந்த முறையையும் கையாளத் திருச்சபைக்கு இடமுண்டு எல்லோ தான் எமது சபைகளிலே, தெளித்தலுக்கு இடமுண்டு; ஊற்றுவதுக்கு இடமுண்டு; முழுக்குக்கும் இடமுண்டு; முழுக்கு முறையாக ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பி வருவோரை நாம் தடுப்பதில்லை. அவ்வித ஞானஸ்நானத்துக்கு ஏற்ற ஒழுங்கை நாம் ஆக்கிக்கொடுக்கிறோம். ஆனால், முழுக்குமுறை ஒன்றே முறையான ஞானஸ்நானம் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. முழுக்குதல் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவாகத் தெளித்தலும் ஊற்றுவதும் முக்கியமே. முழுக்கு முறை தவறானது என நாம் கூறுவதில்லை ஆனால், மறுமுறைகள் தவறானவை என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஆகவே ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புவோர் முழுக்குமுறையிலே பெறவேண்டுமென்பதையும், ஒரு முறை ஞானஸ்நானம் பெற்றோர். இன்னெங்கு முறை முழுக்குமுறையில் பெறவேண்டுமெனக் கூறப்படுவதையும் நாம் பகிரங்கமாய்க் கண்டிருக்கிறோம். அது அனுவசியம், இவ்வாருண தவறான

போதனைகளால் எப்பெய்யார் இழுப்புடு, ஏமாந்துபோகக் கூடா தென்பதே எமது வாஞ்சையாகும்.

முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தில் “ஒருவன் உண்மையாகவே பாவத் துக்கு மரிந்து, மறுபடி ஜீவனுக்குப் பிழைத்திருக்கிறான்” என்ற கருத்தை பவுல் கொலோசேயர் நிருபத்தில் கூறுவதாகச் சிலர் வாதா டுகின்றனர். (கொலோ : 2 : 12) இங்கு “அடக்கம் செய்யப்படுதல்” என்ற சொல் நீரினுள் அமிழ்த்தப் படுவதையே குறிக்கும் என்பது இவர்கள் கூற்று. ஆவே, நீருள் அமிழ்த்தப்படும் போது மாத்திரமே ஒருவன் பாவத்துக்கு மரிந்து அடக்கம் செய்யப்படுகிறான் என இவர்கள் வாதாடுவதைக் காணலாம். இவ்வசனத்தில் அமிழ்த்தப்படும் சடங்கே பாவத்தைக் கழுவும் அல்லது போக்கும் சடங்கு என, ஞானஸ்நானத்தை ஒரு கருவியாக இவர்கள் உபயோகிக்க முயல் வதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் பவலுடைய கருத்து இதுவல்ல. பாவ இயல்புடைய சரீரத்தைக் களைவதற்கு மாம்க விருத்த சேதங்கள் எவ்வித அடையாளமாக அமைந்ததோ, அவ்வாறே ஞானஸ்நானமும் ஒரு புது ஜீவியத்துக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது என்பதே பவலுடைய கூற்று. இதையே பாவத்துக்கு “அடக்கம் பண்ணப்பட்டு ஜீவனுக்கு உயிர்த்தெழுதல் என்று கருவக முறையாக (figurative) அவர் வர்ணிக்கிறார். ஆவ்வருவக முறையில் ஞானஸ்நானம் ஓர் அடையாளமாகவே கறப்படுகின்றதன்றி, உண்மையாகவே அடக்கத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் கொடுக்கும் கருவியாக உபயோகிக்கப்படவில்லை.

முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பாவத்துக்குரிய அடக்கத்தையும் புது ஜீவனுக்குரிய உயிர்த்தெழுதலையும் கொடுக்கும் ஒரு கருவியாகுமாயின், தவ்வாறு முழுக்கைப் பெற்ற ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையிலிரும், பாவம் அடக்கம் செய்யப்பட்டு, சிறிஸ்துவின் சிந்தனைக்குரிய புது ஜீவியம் காணப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது அவ்வாறு காணப்படாவிடில், முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெற்றும் இன்னமும் அவர்கள் பாவத்துக்கு அடக்கம் பண்ணப்படவில்லை. புது வாழ்க்கையைப் பெறவுமில்லை என்பது வெளியாகிறது அவ்வாறுயின் அவர்கள் பெற்ற முழுக்கு ஞானஸ்நானம் கருவியாக எதையுமே அவர்களுக்குச் செய்யவில்லை என்பதும் உண்மையாகிறது. முழுக்கு ஞானஸ்நானம் தங்கள் பாவத்தை அழிந்து ஒரு புது வாழ்க்கையைத் தந்திருக்கிறது எனக் கூறுவோருக்கு, அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கையே அவர்கள் கூற்றுக்குச் சாட்சியாக அமைய வேண்டியதவசியம், நாமறிந்த அநேகர் வாழ்க்கையிலே இது பொய்ப்பிக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் பெற்ற முழுக்குக்கும் அவர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கைக்கும், எவ்வித தொடர்பும் இருக்க நாம்காணவில்லை; இதுவொன்றே முழுக்கு ஞானஸ்நானம் ஒரு கருவி அல்ல என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

நாம் ஆரம்பத்திலே குறியது போல, முழுச்சு ஞானஸ்நானம் ஒரு “பாவ தீர்த்தமாக” க் காதப்படக் கூடாது பாவத்தைப் போகும் தீர்த்தமாக நாம் அதைக் கருதினால் அது ஒரு கருவியாகக் கணிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல இந்து மத கோட்பாட்டுக்கும் பொருத்தமான ஒரு சடங்காகவும் மாறக்கூடும். ஆனால், ஆதிச் சபையிலே வழங்கப்பட்டதுபோல் அதை ஓர் அடையாளமாக அநுசரிப்போமானால், (ஜீவியத்துக்கும் அங்கத்துவத்துக்கும்) ஞானஸ்நானத்தின் இடமும் முறையும், உத்தரவாதமும், மாண்பும் எதுவென்பது தெளிவாகும்.

முழுச்சு ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது இன்னுமோர் உண்மையையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறோம். புதிய ஏற்பாட்டில் ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள் சம்பவங்கள் பல இடங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற எவரும் முழுச்சு (அமிழ்தல்) முறையாக மாத்திரமே அதனைப் பெற்றதாக எங்கமே திட்டமாகக் கூறப்படவில்லை. யோவான் ஜலத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். அவருக்குப் பின்வரும் கிறிஸ்துவோ அவியினாலும், அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார் எனக் கூறப்பட்டது. ஜலத்தினால் என்ற சொல்லிலும் ஆசியினால் அக்கினியினால் என்ற சொற் களிலும் ‘‘ஆல் என்ற ஒரே உருபு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜலத்தினால் என்ற சொல் ஜலத்தில் மூழ்குவதைக் கறிக்குமாயின், ஆசியால், அக்கினியால் என்ற சொற்களும் ஆவியில், அக்கினியில் மூழ்குவதைக் குறிக்க வேண்டும். ஆனால் ஆசியின், அக்கினியின் ஞானஸ்நானம் அவற்றிலே முழுகுவதைக் குறிக்காது, அவற்றால் ஊற்றப்படுதலை அல்லது நிரப்பப்படுதலைக் குறிக்க நாம் காணலாம். ஆகவே, ‘‘ஆல்’’ (EN) என்றோருபை மட்டும் கொண்டு முழுச்சு முறையை நாம் ஏற்கமுடியாது. யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் அமிழ்த்து முறையானது எனத்திட்டமாகக் கூறமுடியாது.

“இயேசு ஜலத்திலிருந்து ‘கரையேறியவுடனே’ என்ற வசனத்தைக்கொண்டு (மத். 3 : 16) அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானம் முழுக்கு முறையானது என்றங்கூறமுடியாது. ஜலத்திலிருந்து என்ற சொல் அவர் ‘‘முழுகி வெளியேறிய பின்’’ என்ற கருத்தைக் கொடுக்காது. ஆகவே, கிறிஸ்து பெற்ற ஞானஸ்நானமும் முழுச்சு ஞானஸ்நானம் எனத் திட்டமாகக் கூறமுடியாது.

எத்தியோப்பிய அதிகாரிக்கு பிளிப்பு ஞானஸ்நானம் கொடுத்த சம்பவத்தை அப். 8 ம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். “அவர்கள் இரு வரும் தண்ணீரில் இறங்கினார்கள்; பிளிப்பு அவற்றுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்.” (அப். 8 : 38) “இறங்கினார்கள்” என்ற சொல்லை

கொண்டு முழுக்கு முறையை ஏற்போமானால் எத்தியோப்பியன் மட்டுமன்றி பிலிப்புவும் முழுகினதாகக் கருதப்படும். அவ்வாறே அவர்கள் “கரையேறினபொழுது” என்ற சொல்லிக்கொண்டு, முழுகி வெளிவந்ததைக் கொள்வோமானால், எத்தியோப்பியன் மட்டுமன்றி பிலிப்புவும் முழுகி வெளிவந்ததாகக் கொள்ளவேண்டும்.

சவுல் குணப்பட்ட பின்பு அனனியாவால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற சம்பவம் நாமறிந்ததே. சவுல் நேர்த்தெருவிலுள்ள யூதாவின் வீட்டிலே தரித்திருந்தான். அங்கு கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்ட அனனியா சவுலிக் கண்டு அவன் மேல் கைகளை வைத்து ஜெபித்தபோது “சவுல் பார்வை அடைந்து எழுந்திருந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றான்.” (அப். 9 : 18) இந்த ஞானஸ்நானம் வீட்டுக்குள்ளேயே நடந்தது. சவுல் வீட்டுக்குள்ளேயே முழுகினால் எனக் கூறவே முடியாது. நீர் தெளிக்கப்பட்டிருக்கலாம்; அல்லது ஊற்றப்பட்டிருக்கலாமே தவிர, அவன் நீருள், அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பான் என்று திட்டமாய்க் கூறுவதற்கில்லை.

பிலிப்பி பட்டணத்து மறியல் வீட்டு அதிகாரி ஞானஸ்நானம் பெற்ற சம்பவம் அப். 6ம் அதிகாரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது¹. இந்த ஞானஸ்நானமும் அவன் வீட்டிலேயே நடைபெற்றது. பவுலையும் சௌவையும் அந்த அதிகாரி தன் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் அவர்கள் காயங்களைக் கழுவி அவர்களை உபசரித்தான். அங்கே, அந்த நேரமே, அவன் வீட்டிலேயே “அவனும் அவனுடையவர்கள் அனைவரும் உடனே ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். இது உடனடியாக வீட்டிலே நடந்த ஒரு சம்பவம். வீட்டிலே அவர்களை முழுக்கி எடுக்க முடிந்திராது. அவர்கள் தலைமேல் நீர் ஊற்றப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் நீருள் அமிழ்த்தப்பட்டிருக்க முடியாது என்பது புலனுகிறது.

இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஞானஸ்நான சம்பவங்களிலே முழுக்கு முறை திட்டமாகக் கூறப்படாததை நாம் காணகிறோம்: ஆகவே ஞானஸ்நான முறையை “முழுக்கு முறை” மாத்திரமே என வேதத்தில் எங்குமே திட்டமாகக் கூறப்படவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவராவோம்.

புதிய ஏற்பாட்டிலே கூறப்பட்ட ஞானஸ்நானங்கள் எதுவும் “முழுக்கு” அல்லது “அமிழ்த்து” முறையாக நடந்ததாக வேதம் கூறவில்லை எனக் கண்டோம். ஆகவே, முழுக்கு ஞானஸ்நானத்துக்கு ஆதாரமாகப் புதிய ஏற்பாட்டை மாத்திரம் கொண்டு அதனை தீரு

பிக்க முடியாது என அறிய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். “பப் பிற்சோ” என்ற சிரேக்கச் சொல் “முழுகு” அல்லது “அமிழ்த்து” முறையைத்தான் கருதுகிறது என ஊசித்து மட்டுமே, ஞானஸ்ஞானம், புதிய ஏற்பாட்டுச் சம்பவங்களிலே முழுக்கு முறையில் இருந்திருக்கலாம் எனக் கூறலாமேயன்றி, முழுக்கு முறையிலேயே அன்றைய ஞானஸ்நானங்கள் எல்லாம் இருந்தன எனக் சொல்லவே முடியாது. ஆகவே முழுக்கு ஞானஸ்நான முறைக்கு புதிய ஏற்பாட்டிலே எந்த ஆதாரமும் கிடையாது.

ஆனால், ஆதிச் சபையிலே, முழுக்கு முறையும் நடைமுறையில் இருந்தது என அறிகிறோம். தெளித்தல், ஊற்றல் முறைமைகளோடு கூட முழுக்கு முறைமையும் அநுசரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறுவதற்கு ஆதாரம், புதிய ஏற்பாடல்ல; ஆனால் ஆதிச்சபைப் பழக்க வழக்கங்களைக் கூறும் சரித்திர நூல்களே! புதிய ஏற்பாடு உருவாகுவதற்கு முன் எழுந்த திருச்சபைச் சரித்திர நூல்களிலும் அதன் காலத்திலும் பின்னரும் எழுந்த ஏணை சரித்திர நூல்களிலுமே முழுக்கு முறையும் ஒரு முறையாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டதெனக் குறித்திருக்க காணகிறோம். இது மிகவும் முக்கியமான ஒரு குறிப் பாகும். எனவே பரிசுத்த வேதம் கூருத காரியங்களையும் சபைப் பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்க முடியாது என வாதாடுவோர், அவ்வாறு வேதம் திட்டமாய்க் கூருத முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தை ஏற்பது ஆச்சரியமே!

வேதம் வெளியிடக்க கூருத படியால், குழந்தை ஞானஸ்நானம் கொடுப்பது தவறு எனக் கூறுவோர். வேதம் வெளியாகக் கூருத முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தைக் கைக்கொள்வது எப்படித் தெளிவானால் கிறோம்.

ஆகவே, புதிய ஏற்பாட்டிலே மாத்திரம், திருச்சபையின் வளர்ச்சி பழக்க வழக்கங்கள், நிர்வாக முறைகள் ஆவியானவரின் வழி நடத்துதல் என்பனவற்றைத் திட்டமாகக் காண நாம் விரும்புவது போதாது. திருச்சபை புதிய ஏற்பாட்டு-நூல்களுக்கு முந்தியது. புதிய ஏற்பாட்டிலே திருச்சபைச் சரித்தின் ஒரு பகுதியே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காலத்து எழுந்த ஏணை சரித்திர நூல்களிலும் பின்னர் எழுந்த நூல்களிலும் திருச்சபையின் வளர்ச்சியையும் பழக்க வழக்கங்களையும் காணப்பேதே பொருத்தமானதாகும். புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் வெளிப்படையாகக் கூருத அநேக காரியங்களையும் சம்பவங்களையும் இத்திருச்சபைச் சரித நூல்களிலே காணகிறோம். அவற்றுள் ஒன்றே முழுக்கு ஞானஸ்நானமாகும்.

ஆதிச் சபையின் சரிதம், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளோடு மாத்திரம் முடிந்த சரிதமல்ல. அந்நடபடிகள் ஆதிச் சபையின் ஆரம்ப வளர்ச் சியைக் கூறும் ஒரு பகுதி நூல்கள், ஆனால் கடந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களாக திருச்சபை வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது இவ்வளர்ச் சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள். மாற்றங்கள், திருத்தங்கள், போதனைகள், சாதனைகள் என்பன ஏராளம். ஆவியானவரின் வழி நடத்துதல் ஒன்றே இந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களிலும் திருச்ச பையைத் தாங்கி, நடத்தி வந்திருக்கிறது. இன்மேல் வரும் காலங்களிலும், யுக முடிவு பரியந்தமும் அந்த ஆவியானவரே தமது சபையை நடத்துகிறவராயிருக்கிறார்.

அந்த நடத்துதலில் ஏற்படக் கூடிய அவருடைய சித்தத்துக் கமைந்த சகல நற்காரியங்களையும், முறைகளையும், மாற்றங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள கிறிஸ்தவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டியது அவசியம்.

இவ்வகையில் தெளித்தல், ஜாற்றுதல், முழுக்குதல் என்ற ஞானஸ்நான முறைமைகள் வேதம் திட்டமாய்க் கூறுத முறைமைகளாயிகுந்தும், ஆவியானவரின் வழி நடத்துதலால் ஆதிச் சபை தொட்டு இன்றைய சபைவரை கடந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் அருள்முறைகள் என்பதை நாம் ஏற்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த முறைகளுள் எந்த முறை கையும் எவரும் பற்றலாம். எல்லாம் அருள்முறைகளே. தவருனது ஒன்றுமில்லை.

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் முழுக்கும் ஒன்றுமில்லை. முழுக்கில்லா கையும் ஒன்றுமில்லை. புது கிருஷ்டியே காரியம். முழுக்கும் முழுக்கில்லா கையும் ஒன்றுமில்லை. அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசவாசமே உதவும்.

இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு உண்மையும் உண்டு. அதாவது, “ஞானஸ்நானம்” என்ற சொல் வடமொழியென்று அக்கைத் தள்ளி அதற்குப்பதிலாகத் “திரு முழுக்கு” என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் இச்சொல், கால கதியிலே சில தவருள போதனையைக் கிறிஸ்தவ மக்களிலைடையே கொண்டு வரலாம் என்ற பயம் எமக்குண்டு. “பப்ரிந்ஹோ” என்ற பொதுக் கிரேக் பதம் எவ்வாறு, முழுக்குதலை மட்டுமே குறிக்கும் எனக்கூறி, அச்சொல்லை மாத்திரமே கொண்டு முழுக்கு ஞானஸ்நான முறையே சரியென எழுந்ததுபோன, “திருமுழுக்கு” என்ற தமிழ்ச்சொல்லைக் கொண்டு, ஞானஸ்நானம் என்பது முழுக்கை மட-

இமே குறிக்குவிமன வாதாகும் காலமும் கூட்டமும் வரசிக்கும், அதைக் குறித்து நாம் விளிப்பாயிருக்க வேண்டியதும் அவசியம், ஞானம்நானச் சடங்கு, முழுக்கு மட்டுமன்றி ஊற்றுதல், தெளிந் தல் ஆகிய முறைகளையும் ஏற்குமாகையால், இவையாவையும் அடக் கும் ஒரு பொதுக்கொல் ஆக்கப்படவேண்டியது அவசியம். தகுந்த கொல் எதுவென்பதைத் திருச்சபை கண்டெடுக்க வேண்டுமென வற் பறுத்துகிறோம். எதுவானாலும், “‘திருமழுக்கு’ என்றகொல் ஆபத் தானது என்பதே எமது அபிப்பிராயம். ஊற்றுதல், தெளிந்தல் ஆகிய கிரியைகளையும், “‘மழுக்கு’ என்ற கொல் அடக்குமாயின் சரியே. அல்லது மழுக்கை மட்டுமே அது குறிப்பதாயின், திரு மழுக்கு என்ற கொல் ஆபத்தானதாகும்.

இங்கு, சென்னை சர்வகலாகாலை வெளியிட்ட ஆங்கில - தமிழ் அகராதியில், ‘பப்ரினிம்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குக் கொடுக் கப்பட்டிருக்கும் சில தமிழ்க் கொற்றளைப் கவனிப்பது நலமாகும்—நீராட்டுச் சடங்கு; தூய நீராட்டுச் சடங்கு; சமய நுழைவுச்சடங்கு, பெயரீட்டுவிழா என்பனவாம். இச் சொற்களை அடிப்படையாய்க் கொண்டு மேலும் சிந்தித்தது ஒரு தகுந்த கொல்லைக் கண்டுகொள் வது சிறந்ததாகும்.

இரண்டாம் ஞானஸ்நானம்

இதுவரை நாம் எண்ட உண்மைகளிலிருந்து ஜல ஞானஸ்நானம் என்பது, திருச்சபையின் அங்கத்தவத்துக்கும் ஜக்கியத்துக்கும் உரிய ஒரு கிருபையின் எத்தனமான அடையாளமே என்பது தெளிவாகி நான், இதைவிடுத்து அதனை ஓர் “இரட்சிப்பைக் கொடுக்கும் கருவி” யாக நினைப்பதும் அநுசரிப்பதும், வேதத்துக்கூப், சிறிஸ்தவ அறுபவத்துக்கும் பொருத்தமற்றதாகும். இவ்வண்மையைத் திட்டமாக விளங்கிக் கொள்ளும்போது, ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிய தப்பான விளக்கமும் போதனையும் ஏற்படவேண்டி வராது.

இவ்வண்மையை வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறுபவர், ஏற்கவே ஞானஸ்நானம் எடுத்தவர்களையும் தப்பான பாதையிலே வழி நடத்தி, அவர்களுக்கு முறையான ஞானஸ்நானம் எனத் தாம் கூறும் முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தை இரண்டாம் ஞானஸ்நானமாகக் கொடுப்பதை நாம் காண்கிறோம். உண்மை விளங்காத இளைகளும் பெரியோரும், இந்த முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்று, தாம் இதனைப் பெற்றதால் இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டதாக எண்ணி இறுமாப்படைவதையும் காண்கிறோம்.

இந்த இரண்டாம் ஞானஸ்நானமாகிய முழுக்கு ஞானஸ்நானமே இன்றைய திருச்சபையைப் பிளவுபடுத்தும் பயங்கரசாபமாயிருக்கிறது. எங்குபார்த்தாலும் இக்கூட்டத்தவர், திருச்சபைகளுட்புகுந்து, ஆண்டுகள் பலவாகப் பேணிக் காக்கப்பட்ட அருமையான சிறிஸ்தவர்களை ஏமாற்றித் தட்டி எடுத்து, “தொட்டியிலே மீன் பிடிக்கும்” இலகுவான முறையிலே சபையினரைப் பிரித்துப் பிடித்துப் போவதை நாம் காண்கிறோம். பரம்பரையாய் வாழ்ந்த சிறிஸ்தவர்கள், திருச்சபையின் பராமரிப்பிலே வளர்ந்த சிறிஸ்தவர்கள்; வாழ்விள் நன்மை தீமையிலே திருச்சபையின் உறவையும் உதவியையும் ஊழியத்தையும் உற்சாகத்தையும், உரிய வழி நடத்துதலையும் பெற்று அதன் அநுசரணையிலே வளர்ந்த சிறிஸ்தவர்கள், இக் கூட்டத்தவரால் ஏமாற்றப்படுவதை நாம் காணும்போது, மனம் வருந்து கிறோம், முறையான, சரியான, வேத உண்மைக்கும். சிறிஸ்தவ அறுபவத்துக்கும் பொருத்தமான உண்மைகளைப் போதிக்கப்பெற்று அதனிபித்தம் இழுப்புடன் போவதானால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம். அவ்வித உண்மையைப் போதனையை நாம் வரவேற்கவும் செய்வோம். ஆனால், போதிய விளக்கமில்லாத அப்பாவி இளைஞர் களைத் தப்பான முறையிலே வழிநடத்தும் எவ்வித குறுக்கு வழிகளையும் நாம் வண்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். ஊழியம் செய்யப் போதிய இடமிருந்தும் அங்கே போகாது; சிறிஸ்துவை அறியாத ஆயிரக்

கணக்கானால் இருந்தும் அவர்களை அனுகாது, சபைகளுள் நுழைந்து, இலங்வான குறுக்கு வழிகளால் விளக்கமறியாத கிறிஸ்தவர்களை முழுக்கு ஞானஸ்தானம் மூலம் திருடிச் செல்லும் முறை கேடான காரியங்களை நாம் முழுக்க முழுக்கக் கண்டிக்கிறோம்.

ஊழியம் என்பது ஆபத்தான வழிகளை எதிர்நோக்குவது, கஷ் டங்கள், துங்பங்கள், துங்புறுத்தல்கள் மத்தியிலே ஆழியிலே நின்று வலைபோடுவது, புயல், மழை, இருள், பயக்கரம் மத்தியில் கடவுள் ஒருவரை மட்டும் நம்பித் துணிகரமாக இறங்குவது அங்கு கள வுக்கு இடமில்லை; அபகரிப்புக்கு இடமூல்லை; ஒருவர் கஷ்டப்பட்டுப் பிடித்ததை திருடி ஒட இடமில்லை; இன்றைய கூட்டத்தவர் தெளை மறந்து, ஆழியிலே வலைபோட விருப்பமின்றி, வேறு யாரோ பிடித்து வளர்த்த மீன்களையெல்லாம் தொட்டியிலிருந்து களவாடிப் போவதை நாம் காணகிறோம். மந்தைகளைப் பேணிப் பராமரிக்கும் சொந்த மேய்ப்பருக்கே தெரியாமல், நொய்ந்த ஆடுகளைக் கவர்ந்து செல் வொரை நாம் காணகின்றோம். இது தானு நீங்கள் செய்யும் கவுசேஷ் ஊழியம்? இவ்வளவுதானு நீங்கள் செய்யக்கூடிய ஊழியம், எனவும் வினாவிக்கிறோம்,

மறுபக்கத்தில், எமது திருச்சபையாருக்கு ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறோம். உங்களுக்கென ஒரு சபை உண்டு; உங்களை வழி நடத்த மூப்பருண்டு; கருமாருண்டு; உங்கள் சந்தேகங்களை தீர்க்க; வேண்டியவற்றைச் சொல்ல! செய்ய; உங்கள் ஆன்ம பிரச்சகலைக் கவனித்து உங்களை வழிநடத்த உங்கள் சபையில் போதிய இடமும்; வசதியும் ஒழுங்கும் முறையுமுண்டு. அதைவிடுத்து, உங்கள் சபைக்கே உண்மையற்றவராக நீங்கள் புதுத் தலைவரைத்தேடி, தவறான பாதை யிலே போக வேண்டியது ஏன்? உங்களுக்கு இப்போது பச்சனவாகத் தெரியும் புது இடங்களிலே உள்ள எவற்றை உங்கள் சொந்தச் சபைகளிலே காணுது விட்டமிர்கள்? சபையிலே காணுத எவற்றை இப்போது உங்கள் கூட்டங்களிலே காணகிறீர்கள்? தவறான வேதப் படிப் பையும், விபரீதமான தரிசன வியாக்கியானங்களையும் காணப்பற காகவா ஒடி அலைகிறீர்கள்! உங்களிலே காணப்படும் ஆன்மதாகத்தை மெச்சக்கிறோம்; உண்மை அறிய வேண்டுமென்ற ஆவலை மெச்சக்கிறோம். ஆனால் இவற்றைத் தவறான பாதையிலும்* முறையிலும் பிழையான வேத விளக்க வகையிலும், உணவின்றி உறக்கமின்றிப் பெற்றுக்கொள்ள நீங்கள் ஆசிக்க வேண்டாமெனவே புத்தி கூறுகிறோம் விபரீத போதனைகள் விபரீத விளக்களையே கொண்டு வருமா கூபால், விழிப்பாயிருக்கவும் வேண்டுகிறோம்.

நீங்கள் உங்கள் சபைகளிலே பெற்ற ஞானஸ்நானம் போதாது என்றும், முழுக்குமுறையாக மறுபடியும் பெறவேண்டுமென்றும் கூறி, உங்களை இரண்டாம் ஞானஸ்நானமென்னும் முழுக்குக்கு இமுத்துச் செல்லும் கூட்டத்தவர் உங்களிடம் வருகிறார்கள். வேதத்திலுள்ள தங்களுக்குச் சாதகமான ஒரு சிறு பகுதிகளைத் தப்பாக விளக்கி, முழுங்கு ஞானஸ்நானம் ஒன்றே முறையான ஞானஸ்நானமென்றும் அதைப் பெற்றுல் மாத்திரமே இரட்சிப்புக் கிடைக்குமென்றும் கூறி உங்களை அணுப்பிக், தங்கள் பட்டியலுக்கு ஆள் சேர்க்கும் ஒரே நோக்கத்தோடு உங்களுக்கு முழுக்குப்போட முன்வருகின்றனர். அழகான பத்திரங்களிலே, உங்கள் பெயர்களை “சிலராஸ்”, “பிறதர்” என்று போட்டு. குருமாராயிராத போதிலும், குருவானவர் என்று கையொப்பமிட்டு “சேட்டிஷிக்கேற்” தருவதாகவும் நாம் அறிகிறோம். அவ்வித சில பத்திரங்களைக் கண்டு நாம் வியப்பும் வெறுப்பும் அடைந்திருக்கிறோம்.

உங்கள் சொந்த நலனுக்காகவும் நீங்கள் ஏமாறுதிருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறும் புத்திமதிகள் இவையே. உங்களுக்கென்று ஒரு திருச்சபையுள்ளது. குழந்தைதொடக்கம் உங்களைப் பேணி வளர்த்த சபை அதுவே, உங்கள் சொந்தக் குருவானவர் இருக்கவே இருக்கிறார். உங்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளை, சந்தேகங்களை உங்கள் சபைக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். கேள்விகளைச் சேர்ந்துகொள்ள; வேதத்தை முறையாகப் படியுங்கள்; ஆவேசத்துக்கு இடமளியாமல் அமர்ந்திருந்து டெவுனை அறியவும், அவரது சித்தத்தைத் தெரியவும் முறபடுங்கள். தவறான வியாக்கியானங்களைக் கேட்டு, உங்கள் வருங்காலத்தைக் குறித்து குறி கேட்கும் அங்கலாய்ப்பின் வாழ்க்கையை விட்டு. உங்கள் ஆண்டவரிடத்திலே உங்களை முற்றிலும் ஓப்புவித்து அவரது லழி நடத்தலுக்குக் காத்திருக்கல்லன. சத்தத்தின் மத்தியிலே—ஆரவாரங்கள் மத்தியிலே, ஆவேசத்தின் மத்தியிலே ஆண்டவரை வழிபட முயலாது, அமர்ந்திருந்து அவரை அறிந்துகொள்ள ஆயத்தமாகுங்கள்.

வேத சத்தியத்தின்படியும் திருச்சபையின் வழக்கத்தின்படியும், சிறில்லதவ அநுபவத்தின்படியும் ஞானஸ்நானம் என்பது என்ன என்னுதுவரை தெளிவாகக் கண்டோம். ஜல ஞானஸ்நானம் இரட்சிப்பு அருளும் ஒரு ‘கருவி’ அல்ல என்பதைக் கண்டோம். அது திருச்சபையின் அங்கத்துவத்துக்கும் ஐக்கியத்துக்குமுரிய ஓர் அடையாளமே என்பதைக் கண்டோம் அந்த வகையில் வளர்ந்தோரும், சிறியோரும் அந்த அடையாளத்தின் மூலமே திருச்சபையிலே சேர்க்கப்பட்டனர் என்றும், இன்னமும் சேர்க்கப்படுகின்றவர் என்றும் கண்டோம். வேதப் புஸ்தகத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கலும் முறைமை

இதுதான் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை என்று கண்டோம். ஆகவே, முழுக்கு முறையிலும் கொடுக்கலாம்; ஊற்றுதல் முறையிலும் கொடுக்கலாம் கொடுக்கலாம்; தெளித்தல் முறையிலும் கொடுக்கலாம் என்று கண்டோம் இந்த முறைகள் யாவும் ஆண்டவருக்கு ஏற்ற நவையாயும், திருச்சபையால் அக்ஷீரிக்கப் பட்டனவையாயும் இருந்து வந்திருக்கின்றன எனவுங் கண்டோம். முழுக்குமுறை ஒன்று மாத்திரமே சரியான முறை என்று வேதத்தில் எங்குமே கூறப்பட வில்லை என்றும், ஞானஸ்நான் சம்பவங்கள் யாவும் முழுக்கு முறையாக மட்டுமே நடந்தன என்று கூற முடியாதென்றும் தெளிவாகக் கண்டோம். முழுக்கு முறையும் ஆதித் திருச்சபையில், மற்றைய முறைகளோடு கூட ஒரு முறையாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டதேயன்றி அந்த முறை மட்டுமே சரியான முறையாக அநுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்பது முற்றிலும் தெளிவாகிறது.

இவ்வுண்மையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுப்போது முழுக்கு ஞானஸ்நானமே முக்கியமென்று கருதவோ அல்லது முறையானது என்ற சொல்லவே இடம் ஏற்படாது. அதைப் பெற்றே ஆகவேன்றும் என்ற தேவை ஏற்படாது. இரட்சிப்புக்கும் முழுக்குக்கும் எவ்வித தொடர்பும் கிடையாது. இதை நீங்கள் படிக்கும் போது, உங்கள் மனதிலே பல சந்தேகங்கள் வேண்டும் என்னிகளை எழும்பலாம். எல்லாக் கேள்விகளையும் உங்கள் சபை ஊழியரிடமோ, தெரிந்தவர்களிடமோ கேள்வுங்கள். ஏற்ற விளக்கங்கள் அவீக்க நாம் என்றுமே தயங்காது முன் வருவோம்.

1
2

கொம்மேஷல் பிறஸ் அன் ஸ்டேரார்ஸ்
யாழ்ப்பாணம் 673/76

விலை ரூபா 1-75